

КОНЧЕРТО ГРОССО

(сценарий за филм-музикъл)

Анталия, 2018

Марко Мильушев

КОНЦЕРТО
ГРОССО

Автор: **Марио Милушев**
Редактор: **Марио Милушев**

Снимка на корицата:
[https://i.pinimg.com/736x/c0/5f/bd/
c05fbd890358a5a8dba15d8ba4379b04.jpg](https://i.pinimg.com/736x/c0/5f/bd/c05fbd890358a5a8dba15d8ba4379b04.jpg)

© 2019 Всички права запазени

ПЪРВА ЧАСТ

ЕКСТ. ГРАДСКА УЛИЦА - ЗИМА - ДЕН

Сняг е покрил широка градска улица - летят снежинки. Младата МАША (18) се движи забързано - с ръце, пъхнати в бяло мъхесто маншонче пред бяло кожухче - към внушителната каменна сграда на Градската опера.

Стига до огромната централна врата и я отваря с усилие. Влиза вътре.

ИНТ. КОРИДОР НА ОПЕРАТА - ДЕЛНИК - ДЕН

Маша крачи по коридора. Делова атмосфера - сценични работници ремонтират декори.

Преминаващи музиканти поздравяват Маша. Тя отвръща на поздравите с кимане.

ИНТ. ОПЕРНА ЗАЛА - В ОЧАКВАНЕ

Залата е полупразна. Само музикантите от симфоничния оркестър, облечени всекидневно, са заели небрежно места покрай инструментите и си говорят.

Маша влиза през служебния вход. Сваля черното си шалче и се насочва към рояла.

ГЛАСОВЕ

А, ето я и нашата звезда. Добре дошла,
Маша!

МАША

(тихо)

Здравейте!

Към Маша се приближава ПРИЯТЕЛКАТА й
(флейтистка).

ПРИЯТЕЛКАТА

О, Маша, така се радвам да те видя! Как
си мила? Мно-о-о-го дълга беше тази
принудителна ваканция. Даже се уплаших,
че може да разтурят оркестъра...

Маша сяда на столчето пред затворения роял,
уморено сваля лекото палтенце и плетената си
шапчица.

ПРИЯТЕЛКАТА

Всеки момент трябва да зърнем диригента.
И да разберем защо ни извикаха по пожар.

Маша отваря уста, но бърбурката не я оставя на
мира.

ПРИЯТЕЛКАТА

Чакай, да ти разкажа последните клюки...

За новата ни цигуларка! Няма и два дни,
откакто си върти опашката тук, и вече
седна в скута на нашия уважаван маестро.
Последна дупка на кавала (му), но вече е
първа цигулка.

(Извикотва се. Поема си въздух.)

Абсолютна бездарница. Една вярна нота не
може да изсвири. Като я попитахме защо
"стърже" между тоновете, тя, представи
си, отговори: "Ами така подчертавам
драматичността в творбата." Че творбата
става драматична, няма спор... А, ето ги
и тях.

Вратата се отваря - влизат ДИРИГЕНТЪТ и
ЦИГУЛАРКАТА. Музикантите обръщат глави и се
приготвят да слушат.

ИНТ. ОПЕРНА ЗАЛА - СЪОБЩЕНИЕ

Диригентът заема удобно за говорене място,
помълчава за миг.

ДИРИГЕНТ

Така. Уважаеми колеги. Както всички
знаем, наложи се да направим дълга пауза.
За съжаление класическата музика
претърпява трудни времена. И понеже
храните семейства, си позволих да приема
предложение за участие, което, надявам
се, да позакърпи проблемния ни бюджет.

(изкашля се)

Така, утре ви искам в "пълен боен екип" – облекло и инструменти – в градската концертна зала.

ГЛАСОВЕ

Как "така, утре"? Не сме репетирали от месеци...

ДИРИГЕНТ

Не се притеснявайте, колеги. Ще имаме съвместно участие с някакви... рокаджийчета. Не си спомням името на групата, но... вие знаете мнението ми за този вид музика. Така. Ето ви ноти.

Изважда купчина листа и ги подава на по-близките до него, за да ги раздадат на останалите.

ДИРИГЕНТ

Вие сте професионалисти, репетиция не е необходима. Ще се справите от "прима виста". Просто си свършете работата – както подобава на класици.

Прокарва уморено ръка през прошарената си коса. Някой го потупва по рамото и той се обръща, за да си говорят. В залата се зашумява.

ДИРИГЕНТ

Така... Колеги, свободни сте. И успех на

утрешното представление.

Присъстващите стават и спокойно се разотиват.

ИНТ. ГРАДСКА КОНЦЕРТНА ЗАЛА - НАЧАЛОТО - ВЕЧЕР

Зала - изпълнена с публика. Голямата сцена е разделена на две. Отляво - на специални сценични стъпала - инструментите на класическия оркестър. Отдясно - на още по-голямо пространство - уредбите на гостуващата група.

Класическите оркестранти се появяват и се настаняват на определените им места. Облечени официално: мъжете с фракове и папийонки, жените - с дълги тъмни рокли.

Появява се и Маша. С блестяща черна рокличка, полепнала по слабото ѝ телце. Руса коса - грижливо прибрана на кок. Сяда внимателно пред рояла, поставен малко встрани - в полусаянката. Разгръща нотите.

Оркестрантите настройват инструментите си.

Концертът започва. Диригентът вдига палката и всички засвирват първите акорди.

Музика изпълва залата - познато класическо произведение. Публиката одобрително заръкоплясква.

Маша свири внимателно, следейки нотния щим пред себе си. Постепенно се вживява в мелодията и притваря очи.

"Класическата" част от концерта приключва – Диригентът размахва палката за последен път.

Публиката аплодира оркестъра. Музикантите стават на крака и се покланят.

Маша – също. После сяда, полага длани в скута си и въздъхва. В главата ѝ нахлуват спомени...

ЕКСТ./ИНТ. КЪЩА СРЕД ПОЛЯНА – СПОМЕНИ НА МАША – ДЕН

ЧЕРНОБЕЛИ КАДРИ:

1. Малката Маша бяга по тревата. Чува как се свири на пиано. Боязливо влиза през отворена врата.

2. На преден фон – голямо пиано и женски пръсти, които пробягват по клавиатурата. На заден – учудените, широко отворени, големи очи на Маша, които следят всяко тяхно движение.

3. Пръстчетата на Маша несигурно натискат големите клавиши. Уверена женска ръка ги поставя на правилните места.

4. Порасналата Маша седи зад пиано в репетиционна стая и свири тиха, спокойна мелодия. Възрастен ПРЕПОДАВАТЕЛ бащински я напътства.

ПРЕПОДАВАТЕЛ

Маша, истинската мелодия извира от сърцето. Пулсът ѝ е отзвук от тайнствения

глас на Майката Природа. Вслушвай се в него и се старай – не да чуеш, а да ВИДИШ музиката...

Маша замечтано се взира напред...

ИНТ. КОНЦЕРТНА ЗАЛА – КОНЦЕРТЪТ – ВЕЧЕР

Неочакван проблясък – ослепителни светлини. Рязък и мощен тътен – изкараната от унеса Маша буквално подскача на място.

На сцената енергично изкачат дългокоси музиканти, облечени в цветни лъскави костюми. Публиката заревава. Китара засвирва с режеща бленда, барабани и бас налагат тежък ритъм, от който подиумът потреперва.

Маша, отворила широко очи, трескаво се оглежда, за да осъзнае какво се случва. В последния момент забелязва треперещите ръце на Диригента, който дава знак на музикантите.

Маша едва успява да се включи в започналия акомпанимент на симфоничния оркестър, като се напруга да чуе звука на рояла.

На сцената изкача някакъв ПЕВЕЦ (36). Облечен в кожени дрехи и с дълга, с многоцветни кичури, коса. Той се обръща към публиката с викове, които я "взривяват".

Маша се е съсредоточила в нотите, но изявите на Певеца влизат периферното ѝ зрение – той танцува, ръкомаха, говори с публиката.

Воден от ритъма на шоуто, Певецът се приближава до мястото, където е настанен симфоничния оркестър. Маша го вижда в последния момент – когато той преминава като сянка покрай нейния роял.

Маша отново се съсредоточава върху свиренето. Случайно обаче вижда как Певецът се връща – на заден ход – пред самия роял. Той рязко спира, навежда се и заковава учуден поглед в лицето на Маша.

Маша стреснато гледа непознатата физиономия. Двамата се съзерцават няколко секунди.

Лицето на Певеца рязко се озарява от възторжена усмивка. Като че да възкликне: "Я, каква сладурана!"

И докато Маша се съвземе, Певецът се обръща с танцувална стъпка към центъра на сцената, където шоуто продължава с пълна сила.

Маша свири съсредоточено, но намръщено.

МАША (З/К)

Този за каква ме взима? Аз съм сериозна жена, а не някаква лигла...

В следващия миг внезапно усеща косата на Певеца до лицето си.

ПЕВЕЦЪТ

Усмиввай се де! Сцената не е само за

слава. Доста хора чакат хонорари...

Докато стреснатата Маша успее да се огледа,
Певецът изчезва от полезрението ѝ.

Концертът приключва - виртуозна каденца.
Публиката изпълва въздуха с възгласи.

Гастролиращите музиканти се покланят, същото
прави и класическия оркестър.

Маша е въвн от себе си от ярост. Тя едва
изчаква да свършат поклоните и ядосано се
насочва към изхода с ноти под мишница.

ЕКСТ. УЛИЦА - ОТ ПАЗАР - ДЕН

Навлечената с топли дрехи Маша се движи
насреща по снежната улица, носейки две пълни
торби с хранителни продукти. На заден фон -
голям супермаркет.

Наближава дома си - една от многото сиви
"панелки" в краен квартал.

Стига до входа, натиска бутон, входната врата
се отваря и тя влиза вътре.

ИНТ. В КЪЩИ - СЕРИОЗЕН РАЗГОВОР - ДЕН

Кухня - Маша нарежда хранителните продукти в
отворен полупразен хладилник.

Появява се МАЙКА ѝ, подпираша се на бастун.

МАЙКА

Немалък хонорар дъще – цели 100 долара!
Откакто баща ти се спомина, с моята
учителска пенсия, знаеш, едва свързваме
двата края. Ти си единствената ми опора
оттук нататък.

Маша тихичко изсумтява. От концерта насам тя е
разсеяна, нервна, ядосана.

МАЙКА

Ох... Много си талантлива, но не може цял
живот да стоиш затворена в своя измислен
свят. Трябва да си намериш другар в
живота. Никога не съм те виждала с мъж.
Позавърти се покрай някой твой колега.
Все ще попаднеш на свестен човек.
Красиво, умно, добро момиче си – ще те
оценят по достойнство.

МАША

Мамо, не ми говори постоянно едно и също:
"намери си", че "намери си"! Аз се
вълнувам от други неща, искам да постигна
нещо сериозно в живота... За какво се
мъчих толкова време?

МАЙКА

Права си. Но докато чакаш птичето да
кацне на рамото, годинките ти ще минат и
ще увехнеш като мен – възрастна учителка,
без бъдеще...

МАША

Е, не драматизирай – аз съм още млада. И обичам работата си – за мен тя е всичко. Утре ще правим репетиция, а след няколко дни операта ще отвори отново. Така че бъди спокойна, нещата ще се оправят.

МАЙКА

Ох, дано, дъще...

ИНТ. ОПЕРНА ЗАЛА – СЛЕД МЕСЕЦ

Симфоничният оркестър репетира. Маша седи пред рояла и изпълнява своята партия.

Пауза. Музикантите си говорят нещо. До Маша е приседнала нейната ПРИЯТЕЛКА и също си говорят нещо.

ПРИЯТЕЛКАТА

А, ето го твоя обожател... Оставям ви.

Към двете се доближава ОБОЖАТЕЛ (фаготист, полуплешив, с коремче). Приятелката на Маша деликатно се "изнизва".

Камерата снима от нейна позиция – Маша и Обожателят нещо си говорят. Маша се усмихва и клати отрицателно глава. Обожателят говори още малко, след което се покланя на Маша, обръща се и си тръгва.

Нетърпеливата Приятелка дотърчава при Маша.

ПРИЯТЕЛКАТА

Казвай бързо, как мина? Изгарям от
нетърпение... Покани ли те на среща?

Маша клати усмихнато глава.

МАША

Не е мой тип.

ПРИЯТЕЛКАТА

Уф, и ти... Та това е синът на директора
на Операта!

МАША

И какво от това? Не се влияя от титли и
авторитети. Искам човекът до мен да е
чист, неподправен, истински. И...

Към двете се е насочил самият Диригент.

ПРИЯТЕЛКАТА

Опа-а-а.

ДИРИГЕНТ

Така. Маша, имам новина за теб.

(оглежда се и се опира на крайчеца на
рояла)

Спомняш си онзи концерт. Обадиха ми се -

случило се е нещастие – кийбордистът им починал. Свръхдоза...

(въздиша, помълчава)

Доволни били от твоята работа. Канят те да заемеш мястото му, докато намерят друг. Зная, че с майка ти едва свързвате двата края. А там хонорарите са... хм. (Ще ти намеря заместник – възрастния ни корепетитор.) Така. Помисли и утре ми звъни. Ще пътуваш със самолет. Концертът е на другия край на земята.

Става и си тръгва.

Приятелката на Маша издува бузи и я гледа ококорено.

Маша е изумена. Седи неподвижно и не може да повярва. Двете се споглеждат.

ПРИЯТЕЛКАТА

Стана тя, каквото стана... Бягай да стягаш куфари!

МАША

(неочаквано за самата себе си)

Никъде няма да ходя. Мястото ми е тук – при оркестъра.

ПРИЯТЕЛКАТА

Луда! Тук взимаш 10, там взимаш 100...
Кога ще пораснеш? Ох, Маша...

ИНТ. В КЪЩИ - РЕШЕНИЕ ЗА ПЪТ - ДЕН

Маша крачи нервно из стаята. Поглежда през прозореца - светлосиво небе. Опитва да се успокои.

Отива до библиотеката и вади нотен щим. Сяда зад пианото - зазвучава нежна мелодия.

Поразкършва се, става и отива до хладилника. Отваря вратата, и...

Вътре има полупразна кутийка маргарин и няколко стръка изсъхнал чесън!

...Празен куфар лети към леглото. Следват го дрехи, обувки, дамски принадлежности - Маша ядно ги вади от гардероба.

Куфарът е готов. Запъхтяна, спира за момент, сложила ръце на кръста и се оглежда - да не е забравила нещо. Въздиша шумно.

ИНТ. САМОЛЕТ - КЪМ ОБЛАЦИТЕ - ДЕН

Маша седи до кръгло прозорче в огромен полупразен самолет и наблюдава белите облаци в ниското. С израз на човек, изпаднал в самота и незнание каква посока да поеме.

ЕКСТ. ПРЕД СТАДИОНА - ПРИСТИГАНЕ - ВЕЧЕР

Маша излиза от такси и тичешком се насочва към главния вход на огромен стадион.

ИНТ. ЗАД СЦЕНАТА - СУМАТОХА - ВЕЧЕР

Полуизвит коридор с множество врати, от които влизат и излизат танцьори, сценични работници, хора с вратовръзки, бодигардове, носачи - суматохата е пълна. Маша едва успява да си пробие път.

Неочаквано някаква ръка хваща Маша и я вкарва в голяма стая. Намахана жена - ДИЗАЙНЕРКАТА на групата - я дърпа към огромно огледало. Наоколо - стендове със сценични дрехи. През отворена врата - танцьори, които бързо се преобличат.

ДИЗАЙНЕРКА

Ето те и теб. Влизай момиче, трябва да те подготвим за сцена. Имаме 15 минути...
Махайте се всички от пътя ми! Бързо.

И тя избутва безцеремонно всеки, изпречил се отпреде ѝ.

ДИЗАЙНЕРКА

Застани тук! Ей сега ще те префасонираме.
Сваляй дрехите...

Оглеждайки се, Маша се опитва да си разкопчее якето. Дизайнерката е по-опитна, не я чака, а

я разсъблича цялата. Изненаданата Маша остава по... прашки.

ДИЗАЙНЕРКА

Слагай тази блузка.

(и я навлича през главата ѝ)

Пробвай тези...

И ѝ подхвърля току-що свалените от закачалка къси кожени панталонки.

Маша се навежда да ги обуе.

Още наведена, Дизайнерката се опитва да я качи на обувки с високи токове.

През отворената врата случайно надниква Певецът, търсейки Маша (музикантите не знаят дали пианистката им е пристигнала и се тревожат).

Това, което вижда, е наведената Маша, която си надява обувката.

Маша вдига глава към огледалото, за да се погледне, и там среща погледа му.

Стряска се и изпуска обувката, която държи в другата ръка. Протяга се да я вземе. Отново поглежда към вратата. Певецът вече не е там.

Маша едва успява да се стабилизира върху "кокилите".

ДИЗАЙНЕРКА

Красива, и... секси! Но трябва да
измислим още нещо. Хей, я чакай малко!

Тя хваща за рамото случайно преминаващо
слабовато дребно **МОМЧЕ**, прилично на момиче
(гей).

ДИЗАЙНЕРКА

Хайде, сваляй го това яке. Бързо, нямам
време да те чакам...

Момчето учудено се дърпа.

МОМЧЕ

Ча'ай ма, како. Т'ва яке струва 200
кента. Как така ми го взимаш?

ДИЗАЙНЕРКА

Ха, ха, ха! Двеста долара...

(бърка по джобовете си)

Ето ти 200 долара и бягай да си купиш
ново. Сега нямам време да се занимавам с
теб...

Изумената Маша облича якето - модерна кройка -
"пасва" й точно.

ДИЗАЙНЕРКА

Такааа...

(оглежда я критично)

Остана да ти пооправим прическата. Какво е това инфантилно топче на главата ти? Я ела тук.

Дърпа я към гримьорната. Докато Маша се усети, косата ѝ е разпусната, разбухана, топирана...

ДИЗАЙНЕРКА

И сега - мъничко грим. Ти и без това си си кукличка! Откъде те "изровиха" тия мои музиканти? Що не бях един мъж...

Маша се поглежда в огледалото и не може да се познае: намахана рокаджийка с предизвикателен поглед и нацупени устни!

Докато се усети, са ѝ надянали кожени ръкавици без пръсти.

ДИЗАЙНЕРКА

Готова си!

(вдига палец)

Бягай сега при музикантите, сигурно са се изпришили да те чакат - след една стая - по коридора...

Маша се насочва натам.

ИНТ. СТАЯ НА ОРКЕСТЪРА - ПРЕДСТАРТОВО - ВЕЧЕР

Маша наднича - измежду много инструменти са насядали четиримата музиканти - кой където е сварил.

Влиза колебливо.

Четиримата изненадано вперват очи в нея. Пълно мълчание.

ДЖО (басистът)

(недоверчиво)

Ти пък коя си?

НИК (китаристът)

Ча-кай, ча-кай, т'ва не е ли наш'та пианистка? Онази смотанячка зад рояла - отпреди месец?

Всеобщ смях. На Маша ѝ става неприятно.

МАША

(по-скоро на себе си)

Радушно посрещане, няма що.

Ник ѝ подава стола си. Той самият се тръшва върху някаква уредба.

Маша присяда притеснена. Усеща мъжките погледи, вперени в нея.

Неловко мълчание.

В стаята влетява ОРГАНИЗАТОР.

ОРГАНИЗАТОР

Тук ли сте всички? Концертът се отлага с 15 минути – нямаме готовност. Налага се да сменим част от оборудването.

"Всички" видимо отдъхват. Някой палва цигара.

Маша се притеснява за представянето си – оглежда се, търсейки нещо.

МАША

Извинете, нотите ми къде са?

Музикантите се споглеждат.

НИК

Ноти ли? КАКВО е това "ноти"?

ТОМ (БАРАБАНИСТЪТ)

(привидно замислен)

А-а-а, НОТИ!

Ухилва се загадъчно. Пресяга някъде изодзад и вади полупълна бутилка марково уиски.

ТОМ

Ето ти малко "ноти". Да ни понаучиш
"репертоара".

И напълва пластмасова чашка, изникнала върху
някаква тонколона.

Маша се отдръпва и я гледа неодобрително.

Барабанистът се навежда бащински към нея.

ТОМ

Пийни си миличка. След малко ще стане
доста напечено под кльощавото ти дупенце,
струва ми се...

Намръзената Маша се колебае. Вижда сериозния
поглед на поканилия я. Въздъхва, вдига
несигурно чашката и отпива глътка. Задавя се.

МАША

Все пак, аз какво ще свиря? Та това е...
сериозен концерт.

БИЛ (ПЕВЕЦЪТ)

(замислен)

Че е сериозен, сериозен е. Но за теб няма
проблем – свири каквото и предишния път.
Ние ще те "покриваме"...

Неочаквано за Маша всички прихват да се смеят.

МАША

(видимо облекчена - не разбрала
двусмислието)

О, тогава наистина няма проблем. Те -
всичките ви песни - едни такива... - в
еднакви тоналности.

Музикантите спират да се смеят.

Отново влетява Организаторът.

ОРГАНИЗАТОР

Концертът започва. Всички на линия!

ЕКСТ. НА СЦЕНАТА - ЛУДНИЦА - ВЕЧЕР

Музикантите напредват енергично по екстремно
разчиствания от бодигарди коридор. Маша се
опитва да не изостава, "борейки" се с
"кокилите", на които е качена.

Стигат до още тъмната сцена. Огромният стадион
реве очаквателно. Музикантите се насочват към
местата си.

Маша спира и изпада в паника - не вижда роял!

МАША

Хей, ще ми каже ли някой къде е пианото?

Най-близо до нея се оказва Том, който чува
уплашения ѝ вик.

ТОМ

Ела, ще те заведеа.

Минават покрай множество апаратури и се изкачват по някакви стълбички. Маша забелязва в полумрака заветното столче.

ТОМ

Ето – тук си. Успех!

Маша примигва – очите ѝ привикват към тъмнината: заобиколена е от дълги лъскави клавири с много копчета и светещи дисплеи – на по три етажа от всяка страна.

Маша се ужасява.

МАША

Но кое е пианото?

ТОМ

(през рамо)

Ами... мисля – онова там.

Кимва към една от големите клавиатури и изчезва.

Маша едва се намества и концертът започва – подиумът затреперва от мощния саунд на ритмичната секция. Хиляди гърла реват оглушително.

Маша успява да прокара трепереща ръка по клавишите и чува, макар и слаб, но обнадеждаващ звук.

Концертът набира сила. Маша не вижда много от него, изцяло съсредоточена върху музиката.

Започват солистични виртуозни партии - първо Ник, после - Джо, след него - Том.

Преди последният да приключи, Бил скача ненадейно при Маша.

БИЛ

Трябва да изсвириш нещо... През това време останалите правим петминутна пауза.

И оставя Маша сама, преди тя да успее да отвори уста.

ИНТ. СТАЯ НА ОРКЕСТЪРА - ПЪРВА ИЗЯВА - ВЕЧЕР

Четиримата музиканти отморяват, отпивайки освежителни глътки. Чува се как Маша свири техническо класическо произведение.

Бил се заслушва намръщен.

БИЛ

Тя - какво прави?

Близкостоящият Ник също се заслушва.

НИК

(след замисляне)

Ами... свири.

БИЛ

(настоява)

Какво свири?

НИК

(дълбокомислено)

Музика...

**ЕКСТ./ИНТ. СЦЕНА/КУЛИСИ - КРАЙ НА КОНЦЕРТА -
НОЩ**

Приключването на концерта е съпроводено с неистов рев на тълпата. Потните музиканти едва успяват да се доберат до коридора, следвани по петите от парарази. Маша ги догонва с усилие, прикривана от широкия гръб на огромен мрачен бодигард.

Маша е вкарана в стаичка, където зад бюро я пресреща непозната жена - КАСИЕРКА. Тя ѝ подава бял плик и я кара да се подпише на някаква ведомост.

Зашеметената Маша изпълнява всички нареждания и машинално взима плика.

Бодигардът я изпраща до улицата, където я чака дълга бяла лимузина с останалите музиканти вътре. Маша се качва като насън – лимузината потегля.

ИНТ. ХОТЕЛСКА СТАЯ – СЛЕД КОНЦЕРТА – НОЩ

Вратата се отваря откън. Пиколо просяга ръка и включва осветлението. От вътрешната страна на вратата стои неразопакованият куфар на Маша.

Маша влиза, затваря вратата след себе си, насочва се към широкото легло и се хвърля изтощена върху него.

По едно време забелязва плика в едната си ръка. Уморено го отваря.

Вглежда се по-внимателно – вади пари. Примигва, присяда на леглото и започва да брой.

Не 10. Не 100. Не 1000. Де-сет хи-ля-ди долара!

Маша гледа и не вярва – нейният хонорар. Ето – на плика е написано името ѝ! Трескаво брой още веднъж – сто банкноти по сто...

Държи парите с неподвижна ръка, лицето ѝ не изобразява емоция.

Притваря очи, отпуска се върху възглавницата и заспива на момента. Парите изпадат от ръката ѝ и се разпиляват по пода.

ИНТ. ХОТЕЛСКА СТАЯ - НОВО НАЧАЛО - УТРО

Маша се разхожда по късичък пенъоар из стаята. Подрежда нещата си пред огледалото. Влиза в банята и започва да се къпе.

Излиза, вчесва се и си оправя грима.

На вратата се чука. Маша се обажда. Влиза келнер, бутащ количка със сутрешно кафе. Налива чашка и я оставя на масата заедно с каничка.

Маша благодари, келнерът кимва почитително и излиза.

Маша седи на масичката до прозореца на хотела, отпива от кафето и гледа в далечината.

На табуретката лежат събрани парите от хонорара.

ИНТ. РЕПЕТИЦИОННА - ПРЕДСТАВЯНЕ - ДЕН

Маша и музикантите са насядали в репетиционна.

БИЛ

И така, да ви представя новата ни колежка - Маша. До този момент няхаме възможност да се запознаем - по понятни причини. Според дадената ми информация: пълна отличничка в Академията - завършила със златен медал. Първо място на световен конкурс за млади таланти. Свирила пред президента на държавата си... Правилно ли

те представям, или греша?

МАША

(скромно)

Няма проблем... В момента съм на щат в операта на моя роден град и си обичам работата.

НИК

(обръща глава към останалите и вдига рамене)

Ученото си е учено...

БИЛ

Както вече си разбрала, групата ни се казва СУПЕРСОНГ. Това е Ник - китаристът (няма по-добър от него). Може да свири дори на въже за пране. Изключително агресивен. Пада си коцкар. Но теб няма да закачи. Насреща ти е Джо - басистът (той пък изобщо не може да свири - на нито един инструмент). Шайбата му е превъртяла и се занася с мъже. А там - в дъното - тая дебела, мазна чернилка - вече се познавате с барабаниста Том (по-бърз в крайниците от него не познавам).

Маша се ръкува с всеки поотделно. Те ѝ подават ръка и се смеят от сърце на директните, отправени към тях, шеги.

ПЕВЕЦЪТ

А аз съм Бил.

НИК

Певецът-"убиец" - Бил.

ДЖО

(посочва Бил с пръст, насочен като
пистолет)

Кил Бил, Маша! Кил Бил!

Ник, Джо и Том се подхилкват.

Бил подава ръка на Маша. Тя я поема след
колебание (леко ядосана за нещо си).

ЕКСТ. ГРАДСКИ ПЛОЩАД - ПАЗАР - ДЕН

Екзотични пейзажи - на другия край на света.
Множество шарени сергии, направцели от стока.
Тесни импровизирани коридорчета между тях.

Петимата - в рокерски одежди, се разхождат
бавно и безгрижно, като се оглеждат с интерес
наляво-надясно.

Спират, разглеждат някаква вещь, след което
продължават нататък.

Петимата са седнали в някакво барче - на
улицата. Идва сервитър - поръчват си бира. Тя
пристига и те отпиват.

Нещо си говорят, оглеждат се, сочат към градските забележителности...

Почитатели ги разпознават. Желаят да си направят обща снимка. Щракат фотоапарати.

ИНТ. ХОТЕЛСКА СТАЯ - МЕДИЯ - ДЕН

Маша по пенъор следи новините по телевизията, правейки си шейк.

Т.В. ГОВОРИТЕЛКА

А сега ще ви покажем най-новото попълнение в състава на известната рок-група СУПЕРСОНГ – чаровната и сексапилна Маша!

(на заден план се появяват кадри с музикантите, на преден – Маша)

С това отлично попадение водещите имена в рока оставят конкуренцията далеч зад себе си...

Пръстите на Маша изпускат чашата. Тя пада тихо върху дебелия бял килим. Съдържанието ѝ се разлива.

Маша тихо се разплаква.

ИНТ./ЕКСТ. РЕКЛАМИ - ДЕН

По телевизия, вестници, рекламни плакати и пана се появяват сведения за групата: дати и места на турнета, наименования на албуми,

рекламни снимки, видеоклипове.

(МУЗИКАЛЕН ФОН - песен на групата.)

ЕКСТ. ПОД БЕТОННА КОЗИРКА - ТУПАНИК - СЛЕДОБЕД

Дневно барче под масивна бетонна козирка на открита зала. Музикантите изчакват вечерния час за поредния концерт. Всички са нервни.

БИЛ

Много концерти, много пеене... Гласът ми всеки момент ще секне.

НИК

(към Джо)

Уф, че е топло. Иди и ми донеси една бира.

ДЖО

(намръщен)

Защо не си вземеш сам, бе тарикат? Не си вижда миризливите чорапи, ами се прави на баровец.

НИК

Ти кого обиждаш, заводаджио смотан...

ДЖО

Абе, селъо!

Двамата пригват и започват да се налагат един-друг.

Ужасената Маша скача от стола и се дърпа настрана. Крадешком поглежда към Бил с надежда той да направи нещо. Погледът на последния обаче говори: "Остави ги. Те ще се оправят."

Тупаницата продължава. По-якият Ник започва да избутва Джо към близкото стълбище с намерение да го хвърли от него.

В последния момент Джо докопва някаква китара и я стоварва върху главата на Ник.

Двамата се търкулват надолу по стълбището. Китарата става на трески.

Появява се ОРГАНИЗАТОРЪТ. Като вижда какво се случва, се хваща за главата.

ОРГАНИЗАТОР

(крещи неистово)

Какво правите бе, малоумници! Потрошихте китара за 20000 долара!

Двамата "врагове" се сепват, забелязват появилия се и тръгват срещу него.

Организаторът се изплашва и хуква да бяга. Те

го последват.

Вдигнали крака върху масите, Том и Бил наблюдават сцената с любопитство. Том се обръща към треперещата Маша.

ТОМ

Маша, извини момчетата. Много им се събра. Цяла вечер се трепят като луди – всички ги гледат в ръцете? От време на време парата трябва да се изпуска.

Като потвърждение на думите му – в далечината се задават Ник и Джо, хванали се приятелски и говорейки си нещо. Мярка се и Организаторът – с лепенка на носа.

ИНТ. РЕПЕТИЦИОННА – НОВА ТЕХНИКА – ДЕН

Маша стои пред статив с няколко включени клавира. ТЕХНИЧЕСКИ КОНСУЛТАНТ (възрастен мъж с дълга коса, вързана на опашка), внимателно и търпеливо обяснява действието на всяко копче от сложните инструменти.

Маша слуша съсредоточено, кима с глава, натиска бутони, свири мелодии, изпробва бленди. Задава въпроси, вкарва кабели, натиска с пръст "тъч-дисплеи" – учи се да борави с новата за нея техника.

(МУЗИКАЛЕН ФОН – песен на групата.)

ИНТ. ХОТЕЛСКА СТАЯ - САМООБУЧЕНИЕ - ДЕН

Маша седи по пенъоар пред голям клавир, положен направо върху леглото, на който изпробва нови за нея стилове - рок, джаз, авангардна музика. Пръстите ѝ леко пробягват по клавиатурата.

Изсвирва някакъв пасаж - спира и се замисля. После изсвирва същия пасаж по по-различен начин.

ИНТ. ЗВУКОЗАПИСНО СТУДИО - ЗАПИСИ - ДЕН

Музикантите са се разположили в звукоизолирана стая, в която единствено самотен прозорец към огромен мишпулт ги свързва с останалия свят.

Маша, надянала слушалки, е на рояла, от едната ѝ страна стоят наредени няколко включени клавира.

Останалите музиканти също са на инструментите и всички заедно записват песен.

(МУЗИКАЛЕН ФОН - хит на групата.)

ЕКСТ. КОНЦЕРТНА ЗАЛА - ПРОБЛЕМ И РЕШЕНИЕ - ВЕЧЕР

Поредният концерт в поредната зала: Маша е на клавирите - пред нея - Ник, Джо, Бил. От другата и страна - Том.

Концертът протича вяло. Изпълняват по-леки песни - Бил е видимо уморен и не може да взима

височините .

Бил се доближава до Маша .

БИЛ

(прегракнал)

Ще направим солиращите партии по-рано . Не издържам .

Започва соловата част - всеки от музикантите изпълнява своята партия: Ник, Джо, след него - Том .

Публиката обаче се е умълчала . Вяли ръкопляскания .

Лицата на музикантите са обезкуражени - има опасност концертът да се провали .

Идва ред на Маша , която също тревожно наблюдава ситуацията .

В последния миг ѝ хрумва нещо . . .

Вместо да свири познатото вече класическо произведение , ръцете ѝ лягат на нов акорд . Маша засвирва модерна композиция с елементи на джаз - сложна хармония и неравноделна ритмика .

Все по-сигурно удря по клавишите , забързва темпото .

Вялата до този момент публика се заслушва . Маша свири уверено (новите неща , които е

репетирала в хотелските стаи).

Шумът в залата се усилва. Чуват се викове, свиркания, пляскания в такт.

Внезапно се обажда китара. На сцената се е качил Ник.

Ник приближава към изненаданата, но продължаваща да свири Маша. Започва импровизация. Маша преминава към поддържаща хармония.

Музикалният диалог между двамата събужда любопитството и на публиката, и на персонала. Всички надничат, за да видят какво се случва на сцената.

Внезапно към соловите партии се прибавя мощния обертон на баса – от тъмнината изплува фигурата на Джо.

Ник успява да отдели ръката си от грифа и одобрително му показва вдигнат палец.

Не успява да се сдържи и Том – скача на барабаните и прави ефектен брейк.

Всички на сцената свирят за удоволствие, освободени от стягащите рамки на първоначалния сценарий.

Групата завършва с продължителна каденца, към която се прибавят виковете на полудялата публика.

ПУБЛИКА

Фантастично! Супер сте! Велики...

Музикантите излизат напред, вдигат ръце и се покланят. Маша се изравнява с тях, уморена, но щастлива.

ИНТ. СТАЯ ЗА МУЗИКАНТИ - НОВИЯТ КИЙБОРДИСТ - ДЕН

В стаята е оживено. Всички са във възторг от вчерашната развръзка.

ДЖО

(най-възрастния към най-младата)

Снощи мина супер! Благодаря ти... КАКО.

И ѝ се покланя по френски маниер.

Изненаданата Маша кимва в отговор. Не е очаквала, че колегите ѝ са такива професионалисти. Обръща се към Бил.

МАША

Защо ми каза, че Джо не можел да свири?

Музикантите се споглеждат, след което прихват да се смеят.

НИК

(към Бил)

Тя май схваща всичко буквално!

В този момент невзимащия участие в разговора Бил става неочаквано от мястото си.

БИЛ

Момчета... Аз смятам, че повече няма смисъл да търсим клавирист. Вече си намерихме!

Останалите членове на групата мълкват за момент, после всички произнасят възторжени възгласи и енергично вдигат палци.

МУЗИКАНТИ

Добре дошла в групата, Маша!

Том внезапно става от стола, отива до някакъв алуминиев кейс, вади оттам тежък медальон с бижу – голяма музикална нота – и се връща.

ТОМ

Това беше на стария ни клавирист, Бог да го прости.

Всички се умълчават и свеждат глави.

ТОМ

Всички имаме такива медальони - за късмет. Предаваме си ги "по наследство". Приеми този символ в знак на уважение и желание да работим като едно цяло.

И внимателно го поставя на врата ѝ. Всички ръкопляскат.

ДЖО

(ухилен)

Повод за пиячка! Напред към близкото барче!

Всички излизат с одобрителни възгласи. Вървейки, Маша докосва незабелязано медальона си.

ИНТ. В КЪЩИ - НА ГОСТИ В КЪЩИ - УТРО

Майката на Маша стои като втрещена пред масата, върху която са изсипани пачки банкноти.

МАЙКА

Боже, колко пари!

МАША

Те са за теб, мамо.

Майката се намръщва, мрачна мисъл пробягва по

лицето ѝ.

МАЙКА

Да не си ти откраднала отнякъде, дъще?

МАША

Не мамо, това са честно спечелени пари.
Ще ти стигнат за нова, хубава и голяма
къща. Както и за операция на крака ти.
Отсега нататък можеш да живееш спокойно и
без притеснения.

МАЙКА

Ох, аз нямам нужда от лукс. Тук ми е
добре. Свикнала съм с начина си на живот,
трудно ще се променя. Само искам ти да си
щастлива, дъще.

МАША

Както решиш. Но ще внеса парите в банка -
да знаеш, че са твои.

МАЙКА

Как върви работата ти на новото място? От
време на време те виждам по телевизията и
сърцето ми трепва. Казвам си: "Това е
моего малко момиченце..."

Двете жени се просълзяват и се прегръщат.

МАЙКА

Чакай да те поогледам... Доста си се променила. Като се показа на вратата - в първия момент не можах да те позная. Помислих, че е някаква манекенка. Не е в твоя натюрел да се носиш така. Ти си скромно момиче, не ти отива тази предизвикателна външност.

МАША

И аз се чувствам странно, даже неудобно. Казват - стил на групата. Поне са мили с мен.

МАЙКА

Надявам се, че знаеш какво правиш. Няма да ти се меся, макар че не си падам по този вид "изкуство"... Ходи ли до операта?

МАША

Аз съм тук за малко - самолетът ми отлита довечера. А и в момента не съм подготвена за среща с миналото си...

ЕКСТ. ПОД КРАЙПЪТНА ТЕНТА - ШОФЬОРКА - ДЕН

Пусто поле покрай шосе. Групата е спряла за почивка. Опъната е голяма брезентова тента, под която са разположени походен бар и масички със столове. Тировете с апаратура и автобусът са паркирани недалеч.

Музикантите – без Бил – са окупирали две от масите, а на останалите седят хора от екипа и си говорят нещо.

Откъм един от тировете се чува рев от автомобилен мотор. Маша поглежда натам.

От задната част на тира по импровизирана рампа се спуска лъскава спортна кола. Тя подскача на земята с четирите си гуми, след което пригва, набира скорост, насочва се към тентата и рязко заковава спирачки пред седящите. Зад волана е Бил.

Музикантите възкликват одобрително.

Бил излиза от колата и се насочва към бара. Поръчва си сода.

Том намигва съзаклятнически на Маша.

ТОМ

Какво ще кажеш? Бивш автомобилен състезател. Оказа се некадърен пилот – затова сега е певец... А тая кола е 1200 коня!

Маша е вперила възхитени очи в автомобила. Приближаващия Бил забелязва погледа ѝ.

БИЛ

Ако искаш, покарай. Вземи.

И ѝ подхвърля ключовете.

МАША

(сконфузено)

Аз... не умея да шофирам, а и нямам шофьорска книжка. Такава кола съм виждала само на снимка.

Всички обръщат глави изненадани.

НИК

Тая пък не може да кара... На какво ви учат там у вас? Тук всеки тийнейджър си има кола. Бил, покажи ѝ как се шофира.

БИЛ

Ела, ще те науча.

Приближава, хваща я леко за ръката и я води към "чудовището".

Сядат, слагат коланите. Бил се оглежда и потегля.

След малко Маша пищи от вълнение. Мощният звяр, ускорил за по-малко от 3 секунди, се носи по пустото шосе с 300 км.ч.

Следват няколко остри завоя, при което ужасената пътничка се чуди къде да се захване.

Колата рязко спира.

БИЛ

Сядай на моето място...

Излиза от колата и заобикаля до другата врата,
отваря я.

МАША

О, не, не, не...!

Вдига безпомощно ръце.

Бил се прави, че не чува. Разхожда се около
колата, изчаквайки я.

Маша го наблюдава. Никаква реакция от негова
страна.

Маша боязливо завърта очи наляво – към волана
и многото ръчки, бутони, индикатори.

Затваря очи и си поема въздух. Поглежда с едно
око Бил – номерът с отказа няма да мине.

МАША

Добре, но на твоя отговорност...

Сяда несигурно зад волана. Бил идва и сяда на
нейното място. Затварят вратите.

МАША

Така...

БИЛ

Това тук са педали за газ, спирачка и съединител.

Той се навежда и протяга пръсти, за да ѝ ги покаже. Ръката му несъзнателно докосва голите колена на Маша – тя трепва.

Музикантите седят на прохлада под тентата и си говорят. В далечината се задава спортната кола. Тя се насочва към тях, забавя ход и спира на тласъци. На волана е Маша.

Всички ръкопляскат одобрително. Маша излиза от колата, олюлявайки се, добира се до стола и се тръшка на него.

МАША

Една двойна сода, ако може...

ЕКСТ. ОТКРИТА СЦЕНА – КОНКУРЕНЦИЯ – ВЕЧЕР

Открита сцена. Групата изнася поредния си концерт.

Уморени, но доволни, седат да починат, докато конференсието "плямпа" нещо.

По едно време се чува силна музика, идваща отнякъде другаде.

Музикантите се ослушват, надигат се и отиват да видят какво става.

Маша също проявява интерес и се присъединява към тях.

Оказва се, че има и друга сцена, на която блестят светлини.

Мярка се и Организаторът.

ОРГАНИЗАТОР

Забравих да ви кажа... Тази вечер тук свирят и други банди. Нещо като фестивал – и аз не разбрах точно. Винаги го измислят в последния момент...

Музикантите се споглеждат. Маша долавя напрежение в изразенията им.

На съседната сцена светлините обливат енергични музиканти, сред които има и две певици. Всички танцуват и пеят едновременно. Шоуто е голямо.

Бил се връща към сцената мрачен. Останалите го последват.

Концертът приключва, след което музикантите се прибират с наведени глави.

ИНТ. В БЯЛАТА ЛИМУЗИНА – РАВНОСМЕТКА – НОЩ

В лимузината, пътуваща към хотела, цари мълчание. То се нарушава единствено от Том.

ТОМ

(към Маша)

Позволи ми един съвет: никога не се възгордявай. (Не го казвам за теб. А по принцип.) Винаги има по-добри.

МАША

Тези по-добри ли бяха?

ТОМ

Не, обаче по-атрактивни. А и онези "момета" отпред...

Клати глава.

ЕКСТ. ОТКРИТА СЦЕНА - ПРОБЛЕМ-РЕШЕНИЕ - ДЕН

Групата се е събрала на репетиция на открита сцена - ще изнася поредния си концерт. Наоколо озвучители, технически работници - всеки си гледа работата.

Бил се разхожда открай-докрай по сцената - не го свърта. Хвърля поглед към музикантите - всеки на своя инструмент, после извърща глава към огромната празната поляна пред сцената.

Спира, навел замислено глава. Неочаквано тръгва към Маша, която прави нещо зад клавирите.

БИЛ

(извиква)

Маша, ти ще пееш.

МАША

(вдига глава)

Какво-о-о?

Останалите учудено се спогледват.

ТОМ

(почесва се по врата - иззад барабаните)

Какво си си наумил, Бил?

БИЛ

Трябва ни още един глас.

ДЖО

Пяла ли си някога?

Маша вдига рамене.

БИЛ

Всички пеем. И тя трябва да пропее.

Музикантите се спогледват, замислят се, но

кимат в съгласие.

НИК

(разтваря артистичо ръце)

Сори, Маша. Бил е прав. Само с "дрън-дрън" не става.

ИНТ. РЕПЕТИЦИОННА - МАША СЕ УЧИ ДА ПЕЕ - ДЕН

В стаята - Бил и Маша. Бил обяснява на Маша как се пее.

БИЛ

Запомни! Най-важното в пеенето е дишането. Ето така.

И неочаквано хваща Маша отстрани на гръдния кош - ръцете му докосват гърдите ѝ.

Маша почти подскача. Но няма сили да се отдръпне.

БИЛ

Дишай сега - дълбоко. Да видя как го правиш.

Маша взима въздух на пресекулки.

БИЛ

Първи урок. Въздух не се взима с корема.

И слага длан на стомаха ѝ.

БИЛ

Тук не трябва да се подува. Опитай се да вземеш въздух настрани – където са ми дланите.

И той отново я хваща за гръдния кош.

Маша започва да диша по-дълбоко и по-често, не толкова от старание да изпълни съвета.

БИЛ

По-спокойно. Опитай се да контролираш самото дишане – бавно вдишвай и после – още по-бавно издишай.

Маша се поотпуска.

МАША

Главата ми се замая...

БИЛ

Това е от правилното дишане. Сега сложи ръце на моите дробове – ето тук – и почувстввай как дишам аз.

Хваща ѝ ръцете и ги слага на посочените места. Гърдите му първо се разширяват, след което изпускат въздуха продължително, стабилно, без насичане.

БИЛ

Това беше първият урок.

Дърпа се настрана, поема си въздух – за собствено удоволствие и неочаквано за Маша – изпява със силен глас сложна фалцетна фраза.

ИНТ. КОНЦЕРТНА ЗАЛА – НОВАТА ПЕСЕН – ВЕЧЕР

Осветена сцена. Групата представя новия си хит.

Започва Бил, плахо го последва и Маша.
Публиката я аплодира.

Маша се освобождава от началната скованост.
Запява по-леко и с чувство.

Песента е любовна – по сценарий двамата трябва да се гледат в очите.

Песента свършва. Публиката е на крака – родил се е нов хит.

**ЕКСТ./ИНТ. ХОТЕЛСКИ КОМПЛЕКС – НЕОЧАКВАНА
РАЗВРЪЗКА – НОЩ**

Маша и Бил бързо прекосяват пустото вече фойе на хотела, хванати за ръце.

Излизат на открито – над тях са надвиснали палми, черното небе е обсипано със звезди, в далечината шуми морето.

Вървят, подтичвайки, по покритата с мрамор

алея към плажа.

Бил открива някакви празни помещения – конферентна зала, бар, коридори – в които осветлението е изгасено.

Той внезапно хваща леката като перце Маша и я "залепва" за някаква стена. Повдига късата ѝ поличка и двамата стават едно цяло.

Маша е стресната, уплашена, възбудена... Очите ѝ се отварят широко, нечувани до този момент от самата нея звуци излизат от гърлото ѝ.

Тялото ѝ се тресе в гърч. Маникюрите ѝ са се впили във врата на Бил, шията ѝ се изпъва до откат.

В един момент всичко наоколо се завърта – тя губи контрол, тялото ѝ е обхванато от спазми. Главата ѝ клюмва.

Бил я подхваща леко и я слага да седне. Двамата дишат учестено.

Навън се вижда морето, в което се е образувала светеща пътечка – чак до Луната.

ИНТ. СТАЯ ЗА МУЗИКАНТИ – ШОКИРАЩА РАЗДЯЛА – ДЕН

Музикантите са насядали кой където намери. Всички са угрижени. Бил се разхожда нервно. Маша я няма.

ДЖО

И какво точно ти каза?

БИЛ

Тази сутрин я видях за последно. Дойде и ми заяви, че не съм имал право да постъпвам така.

ТОМ

В какъв смисъл?

БИЛ

В смисъл, че не съм й бил поискал разрешение.

НИК

Разрешение ли? За какво? Казах ви, че е смотанячка.

ДЖО

Аман от жени!

ТОМ

(закачливо)

На теб поне ти е лесно...

НИК

И какво ще правим сега?

ИНТ. В КЪЩИ - ПАНИКА - НОЩ

Разплаканата Маша се прибира след дълго пътуване - включва осветлението в спалнята, вкарва куфарите.

Зазорява се. Маша продължава да се разхожда - не може да си намери място. Тръшва се по гръб на леглото и вперва мокри очи в някаква точка на тавана.

ЕКСТ. ГРАДСКА УЛИЦА - ПРЕД БОЛНИЦА - СУТРИН

Маша крачи по улицата. На заден план страда - "Градска болница".

В ръцете си държи плик с епикризи за здравословно състояние. Трескаво вади един по един листите. На първия пише: "Гинекологични заболявания - без симптоми." Вади друг лист: "Тест за бременност - отрицателен." Вади трети: "Тест за СПИН - отрицателен."

Спира, издиша дълбоко.

Променя посоката - отбива се в най-близкото барче - с масички на тротоара. Тръшва се по рокерски маниер на един стол и си поръчва бира.

Сервитьорчето я гледа изумено.

ИНТ. КОНЦЕРТЕН ПОДИУМ – БЕЗ МАША – ВЕЧЕР

Групата изнася поредния си концерт. На сцената – самотен бял роял.

Бил се отправя към него, сяда на столчето. Засвирва бавна, тъжна мелодия. Започва да пее.

Взема височините с явно усилие. В погледа му се четат умора и тъга.

ИНТ. В КЪЩИ – В ПОЧИВКА – ДЕН

Дневна. Маша гледа концерта по телевизията. В момента, в който Бил сяда зад рояла, тя също присяда на стол.

МАША

Не знаех, че можел и да свири.

Друг ден. Маша основно почиства апартамента. Мете, мие, пренарежда вещи.

Залавя се с библиотеката. Вади един по един нотни щимове, избърсва праха, поставя ги на местата им.

От време на време спира, разглежда някой пожълтял – навява й спомен (ЕФЕКТ – малката Маша седи пред пианото и се взира в същия щим – още бял).

Отбира папка с ноти. Вдига я и я пренася до пианото. Отваря първия щим и го поставя на нотника.

ИНТ. ОПЕРНА ЗАЛА - ЗАВРЪЩАНЕ В МИНАЛОТО - ДЕН

Оркестърът репетира класическа мелодия. Маша е зад рояла.

Правят пауза. Към Маша се приближава Диригентът.

Той ѝ говори с почитание - Маша е вече звезда, макар и от "недолюбвания" от него жанр.

ДИРИГЕНТ

Маша, радваме се, че ни навести и свириш с нас. Сама решаваш съдбините си - не може да те задържим тук. Но знай, че мястото зад рояла е запазено за теб.

Маша се разхожда необезпокоявана по отдавна забравени места в градинката на Операта, влиза зад декорите, говори със стари познати. Всичко тук ѝ е мило: простичко, скромно - част от живота ѝ.

Маша обаче забелязва разлика (ЕФЕКТИ):

1. Сивата панелка, в която преминава детството ѝ - в сравнение с алуминиевите хотели - небостъргачи, в стайте на които буквално плува в разкош.
2. Олюшената скромна страда на Операта - сравнена с ултрамодерните концертни зали за по 50000 души.
3. Старичките, ръчно изработени класически

инструменти – в сравнение с мощните електронни уредби, които помитат всичко по пътя си...

Маша е изправена пред съдбоносен избор (ЕФЕКТ-трептящ във въздуха червен надпис): ИЗКУСТВО ВМЕСТО ЖИВОТ ИЛИ ЖИВОТ ВМЕСТО ИЗКУСТВО?

ИНТ. В КЪЩИ – ПОГРЕШНО РЕШЕНИЕ – ДЕН

Маша излиза от банята по пенъоар, застава пред огледалото си оправя косата. Говори си сама, оглеждайки се изпитателно.

МАША

"Големият" свят не е за мен. В него всичко е сложно – материално, първично, сурово. Аз искам да творя простички, но стойностни, извисени неща.

(присмива се над себе си)

Дали да не си купя монахински одежди?

ИНТ. КУХНЯ – ТЕЛЕФОНЕН ЗВЪН – УТРО

Маша си прави закуска в кухнята. Неочаквано се позвънява. Тя вдига телефона.

ТОМ (З/К)

Маша, здравей. Трябва да се видим. Спешно е.

Маша е изненадана.

МАША

Ало, Том? Откъде се обаждаш?

ТОМ (З/К)

Във вашия град съм... Ела в кафенето срещу концертната зала. Ще те чакам там.

Маша се суети. Оставя закуската, отива до гардероба, облича се набързо и излиза от апартамента.

ИНТ. БАРЧЕ ПРЕД ОПЕРАТА – НОВО ПРЕДЛОЖЕНИЕ – УТРО

Маша и Том седят един срещу друг на масичка в пустото още барче. На лицата на двамата е изписана крайна сериозност.

МАША

Том! Искрено се радвам да те видя. Как така неочаквано – и то чак тук?!

ТОМ

Здравей, Маша. Нямам много време за приказки.

(въздиша)

Състоянието на групата е трагично. Бил не е на себе си. Концертите не се получават. Няма да може да продължим без теб.

МАША

Бил ли те накара да дойдеш?

ТОМ

Не, не Бил.

МАША

А кой?

ТОМ

Дойдох сам. Никой не знае, че съм тук.

МАША

Пътувал си хиляди километри, за да ми кажеш това на четири очи?

ТОМ

Ако се върнеш в групата, ще си е заслужавало.

МАША

Не, няма да се върна.

ТОМ

Позволи ми да ти кажа някои неща – от позицията на по-възрастен. Познавам Бил отдавна...

Маша отваря уста, бави се, не знае какво да отговори.

МАША

Бил ми причини болка. Мислех го за друг човек.

ТОМ

(клати неодобрително глава)

Не си права, Маша. Бил е добро момче и има голямо сърце. Той е истински мъж!

МАША

Но... защо постъпи така с мен?

ТОМ

Откъде да знам? Ела и се разберете с него.

(поглежда нетърпеливо часовника си)

Трябва да тръгвам. Самолетът ми излита след час.

Става. Преди да излезе, се обръща към Маша.

ТОМ

Имай пред вид, че за твоето място има навалица. Дали... (абе направо ти го казвам) дали ще се "чукате" с Бил, това

си е ваша работа. Обаче бизнесът си е бизнес! Лек ден.

И изчезва.

Маша се отпуска безсилно.

ИНТ. ДНЕВНАТА - МАША ВЗИМА РЕШЕНИЕ - ДЕН

Маша се разхожда из стаята - уморена и разчорлена.

МАША

Том май ще се окаже прав - работата и личният живот не трябва да се смесват. Ако в Операта се бе случило същото, щях ли да зарежа мястото си зад рояла заради проблем от интимен характер?

Маша вдига телефона и звъни.

МАША

Том... идвам.

ЕКСТ. ОГРОМЕН ОТКРИТ СТАДИОН - МАША СЕ ВРЪЩА - СЛЕДОВЕД

Музикантите са насядали по столовете на открито барче, "кукнато" на покрива на страховитото многоетажно съоръжение. Оттам се вижда като на длан целият град.

Вижда се също как на паркинга пред главния вход на стадиона спира жълто такси. От него

излиза дребна фигурка – Маша, облечена в рокерски дрехи и черни очила. Шофорът се притичва и помъква куфарите ѝ към входа на стадиона.

Джо поглежда надолу.

ДЖО

Маша пристига.

Музикантите се раздвижват. Стават мълчаливо и напускат един по един барчето.

ЕКСТ. СТАДИОН – НОВИЯТ-СТАР КИЙБОРДИСТ – ВЕЧЕР

Тече концерт. Маша е зад клавирите – останалите от групата – на обичайните си места.

Идва ред и на последната песен – изпълнявания от Маша и Бил хит.

Маша става от клавирите, дават ѝ микрофон и тя пристъпва напред.

Песента започва, Маша и Бил пеят, но отдалечени един от друг.

Публиката не одобрява поведението им.

ПУБЛИКА

Хайде де, хванете се за ръце!

И започва да скандира.

ПУБЛИКА

За ръце, за ръце...

Маша и Бил се принуждават да изпълнят желанието. Публиката възторжено ръкопляска.

Концертът свършва. Заобикалят ги тълпи почитатели с намерение да ги снимат прегърнати.

ЕКСТ. ПУСТА АЛЕЯ - РАЗВРЪЗКА - НОЩ

Маша се разхожда по дългата пуста алея на хотела, в който са отседнали. Бил я догонва.

БИЛ

Маша, да поговорим.

Маша забавя ход, но не го поглежда.

Бил се изравнява с нея.

БИЛ

Какво се случи с нас - всичко беше супер?
И изведнъж...

Маша достига парапет - открива се гледка към светлините на града.

МАША

Бил, ти... нямаш вина за нищо. Просто културите ни са различни.

БИЛ

Как да разбирам тези сложни за мен думи?

МАША

Твоят приятел Ник ме беше упрекнал, че не мога да карам кола.

Бил слуша, без да му е ясно.

МАША

Предпочитам да не мога да карам кола, но да съм здрава и... най-вече жива.

БИЛ

Е, това - последното - всеки го желае.

МАША

Ти не ме разбра Бил. Аз не съм против това, което се случи между нас. А против начина, по който се случи.

БИЛ

О, ако не ти е било приятно... Извинявай!

МАША

(с досада)

Не, не Бил. Напротив, аз съм разтърсена от дъното на душата си... Това беше най-

фантастичната вечер в живота ми!

БИЛ

(ококорено)

Че какво тогава?

МАША

Ти май наистина не разбираш!

БИЛ

Ами, не...

МАША

...Ох, за такива неща се иска...
разрешение.

Бил не реагира. Маша се ядосва.

МАША

Бил, ти застраши здравето, живота ми...

Бил я гледа изумен.

Маша го поглежда за миг и свежда глава.

МАША

Как да ти обясня... Не можеш просто ей
така - самоинициативно - да проникваш в

тялото ми.

Бил - нетърпеливо.

БИЛ

Хайде Маша, изплюй камъчето!

МАША

(решително)

Страхувам се от болести, Бил! СПИН и прочие... Вие тук сте... много нехайни в това отношение.

Бил изпуска въздуха от гърдите си, отдръпва се назад. Прихва.

БИЛ

Това ли било...!

Улавя укор в погледа на Маша. Спира. Замисля се.

Разхожда се насам-натам.

БИЛ

Виж ти... Хм. За това не се бях сетил. Наистина. Ти си права!

Тъпче на място - недоумяващ.

БИЛ

Но какво очакваше от мен - да ти
представя диагноза за здравословното си
състояние?

МАША

Не ме разбирай погрешно, Бил. Аз си
направих тестове. За мой късмет излязоха
отрицателни. Затова се върнах.

Бил се мръщи. Маша го гледа със скрита уплаха.

БИЛ

Ами ако поискам да те целуна, ще ми е
нужно ли "лекарско" разрешение?

Маша вдига поглед за миг.

МАША

Е... за една целувка, предполагам, няма
да е необходимо...

БИЛ

Тогава ще си я позволя.

Той се приближава до нея и я целува. Маша
почти не се противи.

БИЛ

А ако си поискам нещо "по-така"? Ще ми

трябва ли разрешение?

МАША

Няма да получиш нищо.

БИЛ

Обещавам – още утре ще посетя клиника. Но те предупреждавам – след това – никакви разрешения.

МАША

Не си прави илюзии, Бил.

Бил неочаквано я мята на рамо и тръгва обратно към хотела. Маша запищява престорено.

ИНТ. В КЪЩИ – ГОСТЕНИНЪТ – ДЕН

Дневна в дома на Маша. Маша и Бил седят на масата. Майката излиза от кухнята и поднася чай.

МАЙКА

Заповядайте.

МАША

Майко, къде е бастунът ти?

МАЙКА

Няма го – благодарение на теб, дъще. Бог

да те благослови...

Майката се присъединява към тях - сяда на стол срещу Бил.

МАЙКА

Операцията мина успешно. Докторът беше много добър с мен. "Явно имате признателна дъщеря" - ми каза - "тази операция беше скъпа". Ако не ми беше дала парите, сега можеше да съм парализирана и с двата крака.

Бил оглежда обстановката - скромен, чист и подреден дом. Слуша с интерес разговора между двете жени, но не разбира много от чуждия език.

Маша улавя въпросителните му погледи и накратко му превежда диалога с майка си. Бил поглежда майката и кима одобрително.

Майката го гледа със скрито любопитство - все пак не всеки ден в този дом влиза рок-звезда.

Телефонът на Бил иззвънява. Той се извинява и с жест показва, че ще излезе през отворената врата към терасата.

МАЙКА

По телевизията - може би камерата изкривява образите - изглежда малко несериозен... Много красив мъж! И скромен.

Разговорът на Бил се проточва.

МАЙКА

(философски)

Животът си прави шеги, Маша. В мечтите си си те представях до някой известен маестро – с фрак и папийонка. А то какво се получи...? Надявам се, че изборът ти е правилен. Знай, че съм с теб. Във всеки случай, радвам се, че вече не си сама.

Бил влиза.

БИЛ

Добра новина. Ваканцията на групата се удължава – месец за почивка.

Маша превежда на майка си току-що казаното от Бил. Лицето на майката светва.

МАША

Имам планове за този месец, Бил.

ЕКСТ. ТРЕВНА ПОЛЯНА – ДВЕ СВАТБИ – ДЕН

Зелена поляна. Големи бели палатки. Около тях – столове и маси, Всичко е обкичено с разноцветни балони и гирлянди.

Присъстващи – съставът на Операта и техни близки. Всички са официално облечени.

Взимат си напитки от преминаващи сервитьори.
Разхождат се възбудени – чакат започването на
тържеството.

Звучи музика – симфоничен фон.

Две булки в дълги бели рокли – не се виждат
лицата им. Говорят с гостите, посрещат
пристигащите, обсъждат нещо с персонала.

Появяват се Маша и Бил. (В рокерски дрехи.)

Булките ги виждат и се приближават към тях.

ПРИЯТЕЛКАТА (ПЪРВАТА БУЛКА)

(ухилена)

Здравей, Маша! Благодаря ти, че се озова
на поканата ни. А това, предполагам, е
Бил.

Ръкува се с него с широко отворени очи.
Скришом намигва на Маша.

ПРИЯТЕЛКАТА

Божичко, какъв мъж!

После се обръща и престорено ядосано извиква
към някого.

ПРИЯТЕЛКАТА

Ела тук, бе човече!

Приближава МЛАДОЖЕНЕЦ в официален фрак.

ПРИЯТЕЛКАТА

А това е моят бъдещ съпруг – запознайте се.

В лицето на Младоженеца изненаданата Маша разпознава своя бивш Обожател – полуплешивия Фаготист с коремче.

Приближава и се ръкува с тях и ДРУГАТА МЛАДОЖЕНКА. Оказва се Цигуларката на оркестъра. Държейки за ръка Бил, тя скришом му показва езика си.

Той го забелязва и се намръщва. Повече не ѝ обръща внимание.

Към тях се приближава и ДРУГИЯТ МЛАДОЖЕНЕЦ. Оказва се самият Диригент. Здрависват се.

Маша и Приятелката ѝ си говорят.

ПРИЯТЕЛКАТА

Решихме да направим сватбите заедно – хем по-весело, хем по-икономично. Но представително – цялата Опера е тук.

Идва ред на хвърлянето на букетите. Младоженките се обръщат гърбом и мятат цветята назад.

По случайност букетът на Приятелката попада право в ръцете на Маша. Маша се стряска.

Всички заръкоплясват.

ИНТ. ОБРЕДЕН ДОМ - "КИЛ БИЛ" - ДЕН

Учреждение - врата, на която пише:
"БРАКОСЪЧЕТАНИЯ". Маша и Бил се отдалечават от нея и възбудено си говорят нещо. Зад тях си говорят Майката и Организаторът. Маша държи някакви документи. На най-горния пише: "Брачно свидетелство".

ИНТ. ДНЕВНО БАРЧЕ - ПРАЗНИК - ДЕН

Луксозно, но скътано дневно барче.

Маша, Бил, Организаторът и Майката, седят на обща маса; пред тях - коктейли. Организаторът става и вдига чаша. Стават и останалите.

ОРГАНИЗАТОР

Дойдох - от името на цялата банда - да поздравя младоженците за тяхното бракосъчетание и да им пожелаая дълъг и щастлив съвместен живот. Съжалявам, че това знаменателно събитие преминава, хм, така да се каже, камерно. Не можах да се противопоставя - изборът беше ваш.

Помълчава, после съобразява.

ОРГАНИЗАТОР

Впрочем... от маркетингова гледна точка това решение е гениално - добре ще е за групата медиите да не се месят в личния

ви живот. А и нека почитателите,
съответно – почитателките, запазят
илюзиите си към Маша, съответно към Бил.

И се усмихва хитро.

ИНТ. РЕПЕТИЦИОННА – СИНТЕЗ – УТРО

Репетиционна. Маша е разгърнала копия на нотните щимове на групата. Съсредоточено прокарва поглед по петолинията. Химикалката в ръката ѝ "играе" – решително зачерква цели пасажии от мелодиите, добавя нови ноти...

По едно време спира и се замисля.

МАША (З/К)

Струва ми се, че предадох сериозната музика. Обаче ще поправя грешката си. Изкуството не бива да се дели на стилове и видове. То има само две страни – добра и лоша.

Озарена от тази нова за нея идея, продължава с настървение да преработва мелодиите.

Групата влиза в репетиционната и заварва Маша да работи. Заинтригован, Бил протяга ръка към един от щимове, поглежда. На лицето му се изписва одобрение.

БИЛ

Виж ти... Вече си имаме музикален критик, редактор и композитор.

Музикантите наобикалят седналата им колежка.

НИК

Я... това наистина ще прозвучи по-добре.
Да видя.

Той взима китарата и засвирва "на сухо".

Мелодията се оказва по-стегната, по-изчистена,
по-изящна.

Другите музиканти застават зад инструментите
си и песните прозвучават според аранжиментите
на Маша.

Възхита грейва по лицата им.

ТОМ

Браво, "малката"! Заслужаваш всеки долар,
вложен в теб.

ИНТ. ПРЕСКОНФЕРЕНТНА ЗАЛА - ПРИЗВАНИЕТО - ДЕН

Огромна зала за пресконференции. Групата - зад
дълга маса с персонални микрофони.

Пред тях - тълпи журналисти, надпреварващи се
да задават въпроси.

ОПИТЕН ЖУРНАЛИСТ

Всички сме потресени: групата ви изживява
втора младост - рядко явление в рок-
музиката. Подскажете ни формулата на

успеха, защото някои започнахме да остаряваме.

Вади отнякъде голям дървен гребен и го прокарва по плешивото си теме. Залата прихва.

Бил (формален лидер на групата) изчаква шумът да поутихне.

БИЛ

Искате формулата? Ето я – млада котка, стари кучета!

Залата ще се пръсне по шевовете. Маша също не се въздържа – скришом поклаща пръст към Бил.

ВТОРИ ЖУРНАЛИСТ

Маша, какво ще кажеш за своето участие в групата? Долколкото си спомням, ти беше класическа пианистка.

МАША

И още съм, предполагам...

Одобрителни възгласи.

МАША

Смятам, че музиката не трябва да се дели на класическа и некласическа. Тя или стига до сърцето, или не. Важното е да не е пошла или непрофесионално направена.

Залата става на крака и заръкоплясква.

ГЛАС ОТ ПУБЛИКАТА

Соломон се прероди – и то в минижуп!

ТРЕТИ ЖУРНАЛИСТ

Джо, ти какво ще кажеш?

ДЖО

Искам да използвам тази трибуна, за да благодаря на Маша за подкрепата, която ни оказва в труден момент. Без нея ние едва ли щяхме да седим тук и да си приказваме сладко-сладко.

Залата заскандирва: "Маша, Маша...!"

Маша – леко порозовяла – става и се покланя на всички.

МАША

Благодаря ви!

НЕОЧАКВАН ГЛАС

Добра подкрепа ви оказа! Особено на Бил. Нали му хвана микрофона? Хи-хи-хи...

Вбесеният Том скача от място.

ТОМ

Абе, ще дойда и ще ти тупна една каса
върху тъпата тиква...!

Бил едвам успява да го възспре.

В залата настъпва суматоха. Присъстващите -
фенове и конкуренция - се счепкват.

Успелите да се оттеглят на безопасно
разстояние оператори с мъка снимат хаоса в
помещението.

ИНТ. ПО ТЕЛЕВИЗОРА - ПОСЛЕДНИ НОВИНИ - ВЕЧЕР

На телевизионен екран - говорителка коментира
събитието. На заден план - кадри от суматохата
в залата.

ГОВОРИТЕЛКА

Днешната пресконференция, на която, между
другото, стана грандиозен скандал,
доказа, че СУПЕРСОНГ нямат намерение да
отстъпват лидерското си място на
световната рок-сцена. Групата не крие
амбициите си да ни изненадва с иновативни
творчески решения. Пожелаваме им успех!

ИНТ. ХОТЕЛСКА СТАЯ - ГОЛАТА ИСТИНА - УТРО

Широка бяла спалня в хотелската стая на Маша.
Маша и Бил спят.

Маша се разсънва. Става и отива до

полупрозрачното перде на прозореца на хотела-небостъргач. (Стаята е сигурно на 100-ния етаж.) Оттам се виждат целият град и околностите – чак до хълмовете на хоризонта.

Търка сън'но очи. Протяга ръце и отива да прави кафе.

Бил също се събужда. Надига се замаяно и сядва на леглото.

(БЛИЗЪК ПЛАН) Фина женска ръка поставя чашка димящо кафе на тоалетната масичка до леглото.

До димящата чашка кафе примигва електронен часовник. Той показва 7 сутринта.

Мъжка ръка придърпва женската ръка. Слаби женски бедра преминават пред камерата.

Непокътнатата чашка кафе вече не изпуска дим. Часът е 8.

КРАЙ НА ПЪРВА ЧАСТ

КОНЧЕРТО ГРОССО
Марио Милушев

Българска
Първо издание

Дизайн: **Марио Милушев**
Предпечат: **Марио Милушев**

Издание на МА-УНИ ЕООД
e-mail: mail@ma-uni.com
тел: 0887 485 952

<http://www.ma-uni.com>

Варна, 2019